

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΛΕΩΣ

ΟΙ "ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ",

'Ο...άδελφίτες συναγωνιστές των έγκληματιών. 'Η μυστηριώδεις εξαφανίσεις των πτωμάτων από τα νεκροκεία. 'Ο τρέμος των γιατρών και των νοσοκόμων. 'Η επέμβασις της αστυνομίας. Μία νύχτα στο νεκρικό θάλαμο. 'Η άγωνία ενός άστρατευμένου. Σί νυχτερινί επισηκέτες των νεκρών. 'Ενας...θρηνολόγος! Μή το πιστέλι στο χέρι!.. 'Η σύλληψις των κλεπτών. 'Η καταπληκτικές έμελεγιές τους, κλπ.

ΟΙ έμποροι του θανάτου, για τους οποίους έχουν γραφή ένα σοφό άρθρο, άπερχόμην πάλι την Παρισινή κοινή γνώμη. Καί ή άφορηή ήταν ή άποκάλυψη μιάς φρονασιακής υποθέσεως. 'Η αστυνομία της κοσμοπόλεως είχε άναστατώη τον τελευταίον καιρό από τις καταγγελίες των διαφόρων διευθυντών των νοσοκομείων, οι όποιοι άνέφεραν ότι έξηφανίζοντο τά πτώματα των φτωχών άσθενών και πα φιλανθρωπικά ίδρυματα άναστατώνονταν, γιατί οι συγγενείς των νεκρών τους δημοσιοφούσαν ένα σοφό φασαρίες. Κανείς όστόσο δεν ήσπευε, ότι μπορούσε να εξαφανισθή ένα πτώμα. 'Ολοι ύπέθεταν, ότι τό είχαν άποκρύψει ή τό είχαν θάψει κρυφά οι νοσοκομοί για να μη φανερωθή, ότι ό άρρωστος είχε πεθάνει από καμιά κρυφή διάγνωση των γιατρών ή καμιά άπορροσχητή έγχειρησι. Οι γιατροί λοιπόν ήρησαν την επέμβαση της αστυνομίας, για να ίδούν τί άσχυρώς συνέβαινε...

'Ος γνωστόν μιάς ένας άρρωστος βρίσκεται στα τελευταία του, μεταφέρεται σ' ένα ιδιαίτερο θάλαμο για να μη τρομάξη τους άλλους άσθενείς με την επίδραση άγωνία του. 'Εκεί ή νοσοκομεία του παρελθόντος όλες τις δομήλες για να κάνουν πιο άνώδυνο τον θάνατό του κα' εκεί τον έποικατίεται κα' ό πασις για να τον μεταλάβη και να του συγχωρήση τις άμαρτίες του. 'Όταν πεθάνη τέλος ό άρρωστος, ή άδελφές του δέχοντο τά χέρια, τον σκέπάζουν κα' ένα σεντόνι και τον μεταφέρουν στον νεκρικό θάλαμο που βρίσκεται σ' ένα ιδιαίτερο όθρομα, στην άλλη άκρη του νοσοκομείου. Αιτή ή άδουσα εινε άρετά ευσέβηση για να χωρήη δίωες τους άτιμους άνθρώπους που κάνουν τόσο γρήγορα τό ταξίδι του άλλου κόσμου. Καμιά φορά μάλιστα ό καθήμενός άρεθιάς των πτωμάτων περνάει τά δέκα γιατι στα φιλανθρωπικά νοσοκομεία καταφύγιον ένα σορό άποροι για να θεραπευθούν... Κανείς φυσικά ήδεν άσχελεται με αυτά τά πτώματα. Οι γιατροί έχουν άνοιξι πάλι τό καθήκον τους, όπως κα' ό λειτουργός του 'Υψίστου. 'Ενας μονάχα γέρος, φίλος, κρατά τό κλειδί του νεκρικού θαλάμου κα' άνογει τη μικρή πόρτα του κάθε φορά που θέ παρουσιασθή ένας συγγενής του πεθαμένου και θέ ήρητη να παραλάβη τό πτώμα του.

'Η πόρτα αιτή εινε από τό πίσω μέρος κάθε κλοκομείου κα' έχει ένα μεγάλο μαύρο σταυρό που δείχνει ότι εκεί πέρα εινε τό διαμέρισμα του θανάτου. 'Από εκεί έπίσης θύζουν κρυφά τη νύχτα κα' δίωες τους άπορους νεκρούς που δεν έχουν κανένα στον κόσμο και τους μεταφέρουν στα έργαστήρια του Πανεπιστημίου για να χρησιμοποιηθούν για την έξασαση των φτωχών της Ιταλίας. Αιτή ή μεταφορά γίνεται πάντα με τάη μυστικότητα, όποτε κανείς δεν άνταλαμβάνει τά συμβάνη. Καμιά φορά κα' αυτοί οι άστρατευμένοι διεκονούν τους νοσοκόμους, άταγορεύοντας στους διαβάτες να περάσουν από θείνο τό δρομάκι την ώρα της μεταφοράς των πεθαμένων.

Μά τον τελευταίον καιρό αιτές ή μακάβριες άσχυλιές των νοσοκόμων σταμάτησαν, γιατί άπόκρίστα δεν ύπυθον πάλι πτώματα στον θάλαμο. Μάλιστα έβαλαν φρουρούς κα' ήστις διού πάτες του τά πτώματα έξανακινούσαν να έξασανζονται. Κα' αυτοί άκόμη οι άστρατευμένοι είχαν περιστασθή, που δεν μπορούσαν να συλλάβουν άπόως τους έπιτηδεύς κλέφτες. Γιατι θέβαια δεν ήταν τόσο άρελεις να πιστέψουν ότι οι πεθαμένοι θρηνολόγους και πτωχάνα να κάνουν τον π'οσιπτό στον κρητό του Λουξεμβούγου! 'Ενας από τους άστρατευμένους λοιπόν ό μη τολμηρός, πρότεινε στις συναδέλφους του να κινή τον πεθαμένο κα' να κλεισθή με τά άλλα πτώματα, για να διακρισθή τό μυστήριό αιτής της υποθέσεως. Κα' πράγματι, είχε τό κουράγιο να έσπύλωση γυμνός ότρησθη τό νεκρικό θάλαμο, τυλιγμένος κα' ένα σεντόνι και έχοντας κρυμμένο κάτω από τό ποσάβείο του τό πιστόλι του. Δεξιά κα' άριστερά του ήταν άνωθ πτώματα γυναικών κα' άνδρών. Άλλα του ήταν ένα περιβολικό άποροφρούσι που εινε άποκρίστη την ίδια μέρα. Πιά πέρα, ένας άποχός έσπάνος κα' άνοσά του ένας έμπορος που εινε πέσι από μιά σκαλωσιά και είχε μείνει στον τόπο. 'Ο κάθε πεθαμένος διηλοδή εκεί πέρα εινε την ιστορία του. 'Ο καθένας τους ήταν κα' ένα όθρομα...

'Ο άστρατευμένος στην άρχη διετήρησε την ψυχραιμία του. Μά τό ήμωρος του νεκρικού θαλάμου που έκανε τις σκέπές των πεθαμένων να μετακινούν και να κινούνται, ή άπόλυτη σιωπή, ή μυρωδιά της φορηιάς και τού λι-

θανίου άρχισαν να τον περιόζουν στα νεύρα. Λίγο άκόμη και θέ τραλιανόταν από τον φόβο του. Ξαρκά μέσα στη σιωπή της νύχτας άκοούστηκαν αγανά θήματα κάτω από τις πλάκες.

— Περιόγο, έκανε ό άστρατευμένος, κανείς δεν μάς είχε πη ότι κάτω από τό θάλαμο ύπάρχει ύπόγειο.

Μά ή έσπύλως του ήταν άκόμη μεγαλύτερη, όταν εινε στη γωνιά του θαλάμου να παραμερήη μιά πλάκα και από τό άνοιγμα της να θγαίνον διώ άνθρώποι. Με χίλιες προφυλάξεις πλησίασαν τά πτώματα, τά κτύπησαν προσεχτικά σαν να τά διάλεγον. Έπειτα πήσαν ένα και τό κατέβασαν άστικά στην καταπακτή. Έπειτα πήσαν ένα άλλο. 'Ο άστρατευμένος τώρα είχε συνέλθει από τό φόβο του. Καί την ώρα που αυτοί βρισκόντουσαν κάτω από ύπόγειο, σπρώθηκε από τη θέα του κα' έτρεξε κα' κρύφτηκε σε μιά γωνία. 'Όταν δέ κα' πάλι ήφθαν ή κλέφτες για να πάρουν και τρίτο νεκρό ό άστρατευμένος τους φώναζε προτεινόντας τους να κρυφωρό του.

— Ψηλά τά χέρια!

Οι κλέφτες τά έλασαν. Κότταξαν προς τό μέρος που είχε άνοσθή ή φωνή και πάγαναν από τη φωνή τους. Είχαν δει ένα φάντασμα τυλιγμένο σ' ένα σεντόνι να προχωρή κατ' έπάνω τους.

— 'Ενας θρηνολόγος! όθρολιαν με φροση και θέλησαν να φύγουν.

Μά ό άστρατευμένος είχε προλάβει να κλειση την καταπακτή και με τί συμφόρητα του κάλεσε τους άλλους συναδέλφους του. Οι λαοδιότες δεν μπορούσαν να συνέλλουν από την κατάληξι τους. Πρώτη φορά έβλεπαν έναν άστρατευμένο-φάντασμα! 'Νόμισαν ότι είχαν κρυφισθή από μιά τρομαχτική παραίσθησι. Μά γρήγορα κατάλαβαν ότι δα' αυτά ήταν ή πιο περή πραγματοποιήσι, γιατί οι άστρατευμένους τους πέσανε τις χειροπέδες και τους άδηγαν στον άστρατευμένο τμήμα. 'Η άναρωσία κατόπιν εξαερβίωσαν τά έξη; παρόδοξα πράγματα. Δω κα' ένα χρόνο, στην κοσμοπόλη είχε άρχιση την δράση της μιά άνατριχιστική σπειρα κακοποιών. Αιτοί οι άνθρώποι είχαν άνοιξει ύπόγειες στοές ιστούς νεκρικούς θαλάμους των νοσοκομείων κατά των άκόλουθό τρόπο. Νοίκιαζαν ένα σέπιά δίπλα ή άπάνευτι στον νοσοκομείο και στό όθρομο που ήταν ό νεκρικός θάλαμος, έπειτα έσκαβαν ένα τούνελ λίγων μέτρων, κατόρθωναν να φτάνουν ως τό θάλαμο και κάθε νύχτα έβλεδαν άνενοχητό τά πτώματα.

'Αλλοτε, ήσαν θέβαια, ότι κανείς δεν θα τολμούσε να κινή μιάς κα' τους πεθαμένους, και να παραφυλάξη για να λησθή τό μυστήριό της εξαφανίσεως τους. Αιτά τά πτώματα κατόπιν τά πουλούσαν στους φτωχούς κα' τους γιατρούς ή τά έστειλαν σ' άλλες πόλεις της Γαλλίας. 'Αν σκεφθήτε δέ ότι κάθε τέτοιο πτώμα κοστίζει από π'ντασιόνα μέχρι διώ χιλιάδες φράγκα, μπορούτε να καταλάβετε πόσο έπικερήσι ήταν αιτή ή έπιχορηγίς τους.

Σήμερα μάλιστα με τις καταγγελίες των γιατρών οι άστρατευμένοι κατόρθωσαν να εξαερβίωσουν ότι πάνω από τρεις χιλιάδες πτώματα ειναν κρυφά άνωθ από τά διάφορα νοσοκομεία. Καί φυσικά οι λαοδιότες είχαν γίνει έκατομμυριοχιοι.

'Από ό παρόδοξα έμποροι των πτωμάτων κλεισθηκαν λοιπόν στη φυλακή. Εινε τέσσερος άπόχρηδες της σπουδίας του Σαιν - Μιστεν: 'Ο εζοδός, ό εΜπίτες, ό εΤουσιός και ό εΑέλιος, ό όποιοι θέβησαν να μνησθούν τους άλλους έμπόρους των πτωμάτων, ό όποιοι τ' αγοράζον για να τά μεταποιήσουν σε καλύτερη τιμή στις διάφορες λαοδικές σχολές. Μά από τό έπιτόρο τό έσαναν κατα τον δικό τους τρόπο, γιατί ήβελαν τά κέρδη τους να εινε τερόσινα. Κα' αιτή ή...άλλησι εινε πρόβησι σε λίγων καιρών να τους άδηγήση στα κάτεργα της Γαουδώνης.

ZAN KOALMI

ΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΠΩΝ

Μέχρι του 1920, πέσαναν άπ' την 'Αγία 'Εδρα της Ρώμης 249 πάπαι. 'Απο αιτούς, ό 195 ήταν 'Ιταλοί, ό 15 Γάλλοι, ό 13 'Ελληνες, ό 8 Σέρβοι, ό 6 Γερμανοί, ό 2 'Αρμενιοί, ό 2 άπ' τη Σαβία, ό 3 από τη Λαζιατία, 1 'Αγγλός, 1 Πορτογάλος, 1 'Ολλανδός, 1 Σουηδός κα' 1 άπ' την Κρήτη!

